

Verslag van de openbare vergadering van het **forum Ruimte**, gehouden op 31 januari 2017 in het Stadhuis aan de Visbrug 1 te Oudewater.

Aanwezig

De heer R.A. van den Hoogen	voorzitter
De heer J. Broere (CU/SGP)	lid
De heer K. de Bruijn (CDA)	lid
De heer G.W.J. Hoogenboom (VVD/D66)	lid
De heer W.K. Knol (De Onafhankelijken)	lid
De heer J.W. van Wijngaarden (CDA)	lid
De heer A.J. van Winden (VVD/D66)	lid [vanaf 20.30 uur]
De heer A.T. Wildeman (De Onafhankelijken)	lid
De heer A. van der Lugt	griffier

Aanwezig op uitnodiging

College van burgemeester en wethouders

De heer mr. drs. P. Verhoeve	burgemeester
De heer L.I.M. Duindam	wethouder
De heer drs. L.W. Vermeij	wethouder

Aanwezige externen

De heer J.W. v.d. Breggen, DECO

Ambtelijk apparaat

De heer J. van Leeuwen
Mevrouw F. Kers

Verslag: Mevrouw M. van Steijn

Tekstbureau Talent

1. Opening en mededelingen

Voorzitter Van den Hoogen opent de vergadering en heet allen welkom. Vanavond staan er voornamelijk drie presentaties op de agenda, met alle ruimte voor het stellen van vragen. Voor het agendapunt “Oevers Lange Linschoten” hebben zich 30 belangstellenden aangemeld. Zij sluiten straks aan.

2. Vaststellen agenda

De agenda wordt conform vastgesteld.

3. Vaststellen verslag Forum Ruimte d.d. 22 november 2016

Er zijn geen voorstellen tot wijziging ingediend. Het verslag wordt conform vastgesteld.

4. Presentatie DECO en update stand van zaken Duurzaamheidsprogramma 2016-2018

Wethouder Vermeij schetst het kader van dit agendapunt. De raad heeft in november de wens geuit voor een veel praktischer duurzaamheidsprogramma, meer gericht op lokale denk- en werkracht. De wens was om dat eind maart terug te zien in de raad. Straks volgt een update.

Belangrijk is om toe te gaan naar een gezamenlijke ambitie. Eerste actiepoint is een werksessie op 23 februari, met alle betrokkenen, waar die gezamenlijke ambitie geformuleerd gaat worden als stip op de horizon, en waar 3 concrete projecten worden uitgewerkt: 1) energie, 2) duurzame maatschappij, en 3) grondstoffen/afval, met SMART geformuleerde doelen. DECO zal daar een zeer grote inbreng hebben maar ook andere partijen krijgen de ruimte voor hun inbreng.

Bedoeling is dat er op 23 februari in concept een duurzaamheidsprogramma ligt. Dat wordt snel uitgewerkt en zal in maart ter besluitvorming bij de raad liggen. **TOEZEGGING**

Grondslag is de subsidieverordening, met daarin de spelregels voor Oudewater.

Financiële dekking is reeds gevonden: het afgelopen jaar was er v.w.b. Oudewater bij de OdrU een onderschrijving in besteding van uren, en met hen is afgesproken dat Oudewater € 56.000 zal terugkrijgen. Dat bedrag wordt ingezet voor lokale duurzaamheidsinitiatieven. Het college denkt daarvoor een fonds te vormen, wat dan gedurende twee jaar bij wijze van experiment wordt ingezet om lokale initiatieven te ondersteunen. Tussentijds zal er geëvalueerd worden en als de resultaten zijn zoals verwacht, kan dat structureel ingezet worden.

Tijdlijn: behandeling en besluitvorming in de raad in maart.

De heer V.d. Breggen van DECO gaat in zijn presentatie op de lokale initiatieven. Korte samenvatting: Er zijn voorstellen ontwikkeld en vandaag geeft de heer V.d. Breggen een tussenstand. Eerste projecten kunnen snel opgepakt worden en zullen vanavond hier gepresenteerd worden. De samenwerking met de gemeente komt goed op gang. **[Zie de handout]**

Deze voorstellen zijn ontwikkeld met mensen van Energy Oudewater, duurzaamheidsmarkt, en zwerfafvalambassadeurs. Lokale kennis en contacten worden benut en er wordt maatwerk geleverd op Oudewaters niveau. Duurzaamheid zal praktisch en tastbaar gemaakt worden en de focus ligt op de inwoners, lokale bedrijven en maatschappelijke organisaties.

DECO heeft 8 projectvoorstellen, met een begroting van totaal € 81.300, en gevraagde bijdrage gemeente € 45.000. Project 1, Zonnepanelenactie Oudewater, en project 7, twee kramen op de weekmarkt zijn op verzoek van de gemeente toegevoegd en worden ingevuld samen met de gemeente. De eerste 4 projecten zijn gepland voor Q1 (= zonnepanelenactie, duurzame energie gemeentelijke gebouwen, vier quicksands bedrijven, zonnepanelen op bedrijfsdaken).

In Q3 zal de duurzaamheidsmarkt weer georganiseerd worden, met de duurzaamheidsdag in oktober.

Project 1, Collectieve zonnepanelenactie in Oudewater: doelstelling is om meer Oudewatenaren zonnepanelen te laten gebruiken, dit mede n.a.v. het succes in Woerden. Er zal een aantrekkelijk lokaal/regionaal aanbod georganiseerd worden en dat zal in de sfeer van PR aan de bewoners bekend gemaakt worden.

Planning is dat het project komend voorjaar wordt uitgerold.

Project 3 kan ook opgepakt worden. Het is gericht op het bedrijfsleven, “ slimme groene bedrijfsinvesteringen” . Doel is energiebesparing een stevige impuls geven. Samenwerking tussen bedrijven is een belangrijke kern van dit project. Planning: starten in maart/april. De ervaring heeft geleerd dat dit de goedkoopste manier is om heel veel energie te besparen.

Project 4, Zonnepanelen op bedrijfsdaken. Doel: Impuls energieopwekking bedrijven Oudewater. Er worden bijeenkomsten georganiseerd, zo mogelijk met Vitap en BVO. In het netwerk zijn ook partners die SDE kunnen aanvragen (subsidie per zelf opgewekte kilowatt stroom). Start: zo snel mogelijk. Sommige ondernemers hebben al aangegeven een kopgroep te willen vormen die in maart al starten.

Een en ander is ingegeven door de gesprekken die met de gemeente zijn gevoerd. Beleidsontwikkeling valt onder verantwoordelijkheid van de gemeente, uitvoering praktische projecten wordt door DECO opgepakt.

De gemeente heeft zelf ook al stappen gezet: voor twee gemeentelijke gebouwen en het stadskantoor ligt er al een SDE-aanvraag voor zonnepanelen. Een mooie start.

Het streven is de focus te leggen op resultaat en inhoud. Een fonds of subsidieregeling dat daarbij helpt is welkom: maar met minimale administratieve lasten. De wens is om met een aantal projecten snel aan de slag te gaan, zeker nu het zonneseizoen eraan zit te komen.

De heer Wildeman vraagt of ook *huurders* kunnen meedoen aan het zonnepanelenproject.

De heer V.d. Breggen antwoordt dat er gesprekken zijn geweest met de heer Lissendorp van de woningbouwvereniging over mogelijkheden voor huurders. Dat heeft geresulteerd in een partner voor de woningbouwvereniging in het kader van Bocazon, zodat ook huurders mogelijkheden hebben om mee te doen: zij kunnen zelf panelen aanschaffen, maar ze kunnen het ook laten organiseren via de woningbouwvereniging. Er zijn inmiddels 80 tot 85 aanvragers en rond de 30 tot 40 huurders hebben zelfs al panelen. Dus ook huurders zijn van harte welkom.

De heer Wildeman vraagt of er ook ideeën zijn ontwikkeld over het betrekken van *agrarische* bedrijven.

De heer V. d. Breggen heeft daar inderdaad rekening mee gehouden. Er zijn gesprekken geweest met drie geïnteresseerde agrarische ondernemers en DECO trekt daarin op met de LTO. Bij agrarische ondernemingen is de situatie vaak anders, vanwege techniek of regelingen, en daarom moet kritisch bekeken worden of het voor de betreffende ondernemer zinvol is om hierin te investeren, want dat is nogal verschillend.

Tot slot vraagt de heer Wildeman of DECO ook nog projecten doet met windenergie of warmtewisseling, met name in combinatie met zonne-energie.

De heer V.d. Breggen heeft daar zeker belangstelling voor maar het staat nog niet op deze lijst. Wel wil hij komend jaar de mogelijkheden gaan verkennen, in combinatie met subsidieregelingen, en vooral gezien de komst van Tappersheul 3. DECO zou hier graag zaken combineren. Daar wordt dus op de langere termijn over nagedacht. Wat DECO wil meenemen bij duurzaam bouwen, bij het vast te stellen gemeentelijk beleid, is windenergie en warmte, zeker bij nieuwe wijken. Denk bijv. aan aardwarmte. Geen-gasaansluitingen is de laatste tijd enorm populair: binnen 30 jaar gaat Nederland “van het gas af”. Dat heeft gevolgen voor de wijken die nu worden aangelegd. DECO denkt daar graag over mee.

De heer Knol is blij met het tempo maar maakt zich zorgen over de wijze waarop keuzes tot stand komen, het beperken van de administratieve lasten c.q. het doelmatig inzetten van het budget. Heeft het *voordeel* om aan te sluiten bij de gemeentelijke subsidieverordening, of kan het simpeler?

Wethouder Vermeij antwoordt dat er zeker keuzes gemaakt zullen moeten worden uit de vele ideeën die aangedragen worden. In het raadsvoorstel voor maart wordt die keuze gemaakt; daar zijn de eerste stappen voor gezet. Wat betreft administratieve lasten: het is zaak gebruik te maken van de instrumenten die er al zijn, en de subsidieregeling hiervoor is relatief eenvoudig. Daar kan nog een standaardformulier aan toegevoegd worden, om het proces verder te vereenvoudigen. Deze werkwijze is kortgesloten met de financiële experts en juristen. Er zijn dus instrumenten, ze zijn relatief eenvoudig en worden hiervoor ingezet.

De heer Knol vraagt welk percentage van dat bedrag aan die kosten zal worden besteed, op grond van die relatief eenvoudige verordening en de bepalingen daarin.

Wethouder Vermeij geeft aan dat het streven het te regelen via de subsidieverordening en dat het op een nette wijze verantwoord zal worden.

De heer Knol stelt voor een bepaald maximum percentage aan te geven (wat het mag kosten van het budget).

Dan nog een vraag over die bijeenkomst van 23 februari. Stel dat daar ook allerlei ideeën uit voortkomen, wat dan? Komt er dan een voorstel, met criteria voor de raad om een keuze te maken?

Wethouder Vermeij zou het heel positief vinden als er veel ideeën naar voren komen op de 23e. Maar op dit moment zijn dit de projecten, en dit is een eerste vertrekpunt. Op basis van de 23e wordt een voorstel gemaakt op basis van kansrijke projecten die op korte termijn gerealiseerd kunnen worden.

De heer Hoogenboom informeert naar de kosten van de projecten met de zonnepanelen. Zijn dat operationale kosten van DECO of zijn de subsidies daarin verrekend?

De heer V.d. Breggen antwoordt dat het deels operationele kosten betreft. Partijen doen zelf een duit in het zakje en vragen een bijdrage van de gemeente. Subsidies aan degenen die er gebruik van maken zitten hier nog niet in.

De heer Hoogenboom vraagt vervolgens wanneer de eerste zonnepanelen op de daken liggen.

De heer V.d. Breggen denkt dat de eerste panelen vóór de zomer op de daken liggen.

Tot slot vraagt de heer Hoogenboom of in de quickscan ook agrarische bedrijven worden meegenomen.

De heer V.d. Breggen staat daar zeker open voor (al wordt bij de overige bedrijven wel de grootste winst behaald).

De heer De Bruijn vraagt een toelichting op de start in maart. Moet er dan eerst een duurzaamheidsprogramma liggen, of komt er in maart een apart voorstel over hoe om te gaan met de voorstellen van DECO? Dat laatste zou sprekers voorkeur hebben want dan kun je tempo maken.

Wethouder Vermeij verwijst naar zijn inleiding, waarin hij aangaf toe te werken naar besluitvorming in maart over het duurzaamheidsprogramma. De kern daarvan is vanavond toegelicht.

De heer De Bruijn vraagt zich af of dat in de agenda's past, als die sessie op 23 februari gehouden wordt.

Wethouder Vermeij zegt de planningen van raad en presidium bekeken te hebben. Het past erin.

De heer De Bruijn wijst erop dat er een presidiumvergadering gepland staat voor 21 februari. Het lijkt hem moeilijk om de planning dan te halen.

De heer Broere stelt vast dat het grootste bedrag, € 20.000, naar de zonnepanelenbedrijfsdagen gaat. Hij vraagt of er een reden is dat daar het meeste geld naartoe gaat.

De heer V.d. Breggen antwoordt dat dit project het meest kost in tijd; dat is omgezet in geld. Het kost vrij veel inspanningen om die voorbereidingen te doen.

De heer Broere is zelf agrariër. Hij wijst op het vastrecht dat behoorlijk omhooggaat omdat je fors afgezekerd moet worden en natuurlijk de melkprijzen. Hierdoor zijn de agrariërs wat minder actief in duurzaamheid.

Vervolgens vraagt hij hoe de bedrijven vergeleken worden. Met welke referenties werkt DECO?

De heer V.d. Breggen antwoordt dat sommige bedrijven inderdaad behoorlijk onvergelijkbaar zijn. In zijn netwerk heeft hij organisaties die beschikken over kengetallen en -cijfers per bedrijfssector: die wil hij gebruiken. Hij kijkt graag naar Tappersheul, maar zou uit het hele bedrijvenbestand van Oudewater 3 of 4 kenmerkende bedrijven willen kiezen die vergelijkbaar zijn. Dat is inderdaad voor een deel maatwerk, maar de heer V.d. Breggen denkt voldoende expertise te hebben om 4 aansprekende bedrijven te kunnen vinden die een zekere uitstraling kunnen hebben naar de overige bedrijven. Uitgangspunt is altijd: wat past bij het bedrijf, wat zijn de terugverdiertijden per bedrijf. Want er zijn echt verschillen.

De heer Knol is verheugd over de teruggave van het geld van het samenwerkingsverband. Hij is benieuwd of dat perspectieven biedt, of dat wellicht volgend jaar nog hoger kan zijn door andere keuzes te maken.

Wethouder Vermeij vertelt dat er nog een analyse moet plaatsvinden bij de OdrU over de achterliggende feiten van de onderuitputting (structureel of incidenteel etc.). Dat moet eerst afgewacht worden.

Publieke tribune

De heer Beaujon vraagt hoe wordt omgegaan met beschermde stadsgezichten.

De heer V.d. Breggen heeft daarover contact gehad met de betrokken ambtenaar. Diens insteek was dat een stadsgezicht belangrijk is maar dat er wel mogelijkheden zijn, mits het niet in het zicht ligt.

Zo wordt dus ook door het ambtelijk apparaat positief meegedacht.

De heer Beaujon herinnert eraan dat dat in het verleden anders was. Fijn te horen dat daar rek in zit.

De voorzitter dankt de heer V.d. Breggen voor zijn presentatie.

5. Presentatie Integraal Actieplan Afvalverwerking

Presentatie van de heer J. van Leeuwen. **[Voor details zie de handout]**

Hieronder een korte samenvatting van de presentatie.

Het Integraal Actieplan Afvalverwerking voor Oudewater sluit aan bij het landelijke project VANG, van afval naar grondstof, een inspanning van het kabinet om de circulaire economie te stimuleren, dat een breed scala aan maatregelen omvat om het scheidingspercentage te verhogen. De ambitie voor 2020 is 75% afvalscheiding, 100 kg max. restafval per inwoner per jaar; in 2025 stopt men met percentages maar is de ambitie een max. restafval van 30 kg per inwoner per jaar.

De discussie heeft ook alles te maken met bewustwording: burgers moeten zich bewust gaan worden van de verpakkingen die zij in huis halen.

De heer Van Leeuwen licht het huidige inzamelsysteem in Oudewater toe, en toont de resultaten qua afvalstromen. Het restafval bestaat vnl. uit PMD (verpakkingen), en focus in Nederland is nu om daar iets aan te doen.

Ambitie van Oudewater is: aansluiting vinden bij de VANG-doelstellingen, dus uiteindelijk van 100 kg naar 30 kg restafval per inwoner per jaar.

Er zijn verschillende maatregelen mogelijk om dat te bereiken, zoals:

- frequentieverlaging voor restafval (minder vaak inzamelen),
- omgekeerd inzamelen (restafval wordt op afstand gezet, mensen moeten naar ondergrondse container; veel grondstoffen worden aan huis ingezameld),
- tariefdifferentiatie (DIFTAR = wie meer afval aan de weg zet moet meer betalen).

Tot slot een aantal randontwikkelingen:

- inzameling van plastic, metaalverpakkingen en drankenkartons – PMD; en
- nascheiding (= grondstoffen eruit halen voordat het verbrand wordt > maar Oudewater heeft daar nog geen geschikte installatie voor).

De Nederlandse gemeenten zijn qua analyse onderscheiden in verschillende categorieën, zoals m.b.t. hoogbouw/laagbouw, omdat dat een grote invloed heeft op de afvalscheiding. Oudewater is een klasse D gemeente, ofwel een gemeente waar weinig hoogbouw is.

Voor Oudewater is vooral ingezoomd op PMD en de daaruit voortvloeiende reductie van inzamelfrequentie van restafval. Daar zijn verschillende opties voor in kaart gebracht.

Gezien de ervaringen in den lande kan een aardige inschatting gemaakt worden van het effect van de maatregelen.

Samengevat kan gezegd worden dat optie 3 het meest kansrijk is: restafval wordt 1x per 4 weken ingezameld, PMD 1x per 2 weken middels PMD-zakken, en GFT 1x per 2 weken. Zomerinzameling blijft gehandhaafd. Voorgesteld wordt dit gefaseerd te implementeren. Ondergrondse en bovengrondse containers voor restafval worden elektronisch afgesloten, om afvaldumping te voorkomen.

Planning:

Afvalstoffenverordening (gemeenteraad) en uitvoeringsbesluit (college): Q2 en Q3.

Inplannen routes en distributie PMD-zakken via participerende winkels: Q1 t/m Q3.

Communicatie: Q1 t/m Q3.

Start nieuwe systeem, inzameling PMD: Q4.

Resultaat in Q4 2018.

De heer De Bruijn constateert dat er veel informatie gegeven is, die moet bezinken, en dat de vergadering al enige uitloop kent. Hij stelt daarom voor dit onderwerp door te schuiven naar een andere bijeenkomst.

De heer Knol is het daarmee eens.

Geconstateerd wordt dat er inmiddels ook veel belangstellenden zijn gearriveerd voor het agendapunt “Oevers van de Lange Linschoten”. Op voorstel van de voorzitter wordt besloten eerst het volgende agendapunt te bespreken en dan weer terug te gaan naar het onderwerp Afvalinzameling.

De voorzitter heet de vele belangstellenden voor het volgende agendapunt van harte welkom.

6. Presentatie voortgang project 'Oevers Lange Linschoten'

[Zie de handout]

Wethouder Duindam houdt een presentatie over de stand van zaken rond de reconstructie van de Lange Linschoten. Het is een project dat al jaren sleept en waarin de nodige verwachtingen zijn gewekt. De wethouder zal bij een paar aspecten uitvoerig stilstaan.

Reconstructie Lange Linschoten lijkt een makkelijk project. Maar niets is minder waar.

De wethouder toont foto's van onveilige situaties. De vraag over welke beschoeiing geslagen mag worden is inmiddels met het waterschap beantwoord. De vraag *waar* die beschoeiing mag staan, was onderwerp van verschil van inzicht / onenigheid. En die plaats van de beschoeiing maakt voor de kosten gigantisch uit. Tot enkele weken terug was de afspraak dat de beschoeiing geslagen zou worden op de plek van de afgekalfde oever. Dat vraagt een hoge beschoeiing, een meter of meer boven de waterlijn, om een enigszins horizontale berm te krijgen. Dat betekent een enorme gewichtsdruk en ook

hoge kosten voor de gemeente. Inmiddels zijn er stappen gezet en is met het waterschap afgesproken dat de beschoeiing mag staan op de oorspronkelijke waterlijn zoals de Lange Linschoten die kende. Dat betekent een veel lichtere beschoeiing; er kan veel meer grond gestort worden naast de weg om alle krachten die daar werken, op te vangen.

Maar er is nog meer. Er is ook een probleem *onder* water. In de vele gesprekken die de wethouder heeft gevoerd met aanwonenden is hem meermalen gezegd dat het baggeren verkeerd is uitgevoerd, waardoor er happen klei uit oever en bodem genomen moesten worden. In 2008 was dat al aanleiding voor de gemeente Oudewater om het waterschap aansprakelijk te stellen, maar daarna is een patstelling ontstaan waar partijen niet uitgekomen zijn. Helaas is er geen bewijsmateriaal verzameld en ook geen aansprakelijkheid doorgezet dan wel ingetrokken. Iets vergelijkbaars speelt rondom de muskusrat.

Een ander aspect zijn de bomen. Waardevol en fraai, maar vaak ook hoge kostenposten. De huidige situatie langs de Lange Linschoten is ontstaan als gevolg van jarenlange verwaarlozing. Het agrarisch gebruik van wilgenhout is in onbruik geraakt, net als de Lange Linschoten als trekvaart. Een foto laat zien hoe het er destijds uitzag: keurig verzorgd, zonder bijdrage van de gemeente.

Nu hangen de knotwilgen horizontaal over het water. Door hun drukbelasting drijven ze de kosten van de beschoeiing enorm op: zo'n € 350 per strekkende meter aan meerkosten voor het kunnen verdragen van deze hangwilgen. Op het geheel van de Lange Linschoten betekent dat met gemak een meerprijs van € 2 miljoen. Het antwoord lijkt simpel: *haal ze weg*. Echter: elke boom staat op particuliere grond en elke boom wordt beschermd door de gemeentelijke APV, en hele stukken oever worden sinds 2016 beschermd door de provinciale landschapsverordening. Iedere particulier moet dus zelf toestemming geven dat die bomen verdwijnen; het is te verwachten dat niet alle 190 huishoudens daaraan willen meewerken. Een aanbesteding is echter pas zinvol als zeker is dat het werk ongestoord kan doorgang vinden. Oudewater wil niet te maken krijgen met verletkosten omdat de aannemer wegens een dwarsliggende boom niet verder kan met zijn werk.

Dan het laatste punt. Geld.

De kosten voor het vernieuwen van de beschoeiing zijn geraamd op € 7,5 mln. Dat is niet begroot, dus volledige uitvoerig is onmogelijk, plus: het bedrag is ontoereikend want het is alleen maar voor de beschoeiing en niet voor de reconstructie van de Noord- en Zuid-Linschoterzandweg zelf. De wethouder vraagt zich dan ook af: waarom moet de gemeente Oudewater – en wel in haar eentje – deze rekening ophoesten? Wellicht kan dat onderbouwd worden aan de hand van de wegenverkeerswet: “De gemeente is verplicht te zorgen voor een veilige openbare weg en berm, tenzij in *De Wegenlegger* de verantwoordelijkheid voor onderhoud anders is vastgelegd.” Dat wordt nu nagegaan. Daarbij spelen vragen als:

- Is het talud hetzelfde als de berm? Het talud zal nooit geschikt zijn als uitwijkruimte, noch voor de auto, noch voor de fietser. Wie staat er dan aan de lat voor het talud?
- Wanneer voldoet de waterkerende functie van de dijk niet meer: als deze water doorlaat (nu, op dit moment) of als hij met verder verval inzakt (direct of indirect veroorzaakt door baggeren of muskusrat)?
- De extra kosten die de bomen en hun bescherming veroorzaken, vallen die automatisch toe aan de gemeente?
- Aangezien elk snippertje grond eigendom is van particulieren, is het dan redelijk om van de bewoners geen enkele bijdrage te vragen?
- En, als deze mogelijke verplichting voortvloeit uit het openbare karakter van de weg, die op particuliere grond ligt, wie hebben er dan baat bij deze weg? En staat het bijzondere belang in redelijke verhouding tot het algemene belang?
- Waarom is de gemeente Oudewater de enige betaler voor deze beschoeiing?

Wethouder Duindam is ook wethouder Financiën van deze gemeente. Het buitengebied van Oudewater is groter dan de Lange Linschoten, en vraagt hier en daar ook enig herstel. Afgezien van het geld, en de grote rol van Oudewater in dit project, ook vanuit een zorgplicht voor de inwoners: er zijn meer belanghebbenden. Ze stonden tot nu toe kibbelend tegenover elkaar. De wethouder stelt vast dat Oudewater dit project nooit in haar eentje tot een succes kan brengen. Daarom is zijn inzet om de belanghebbenden op één lijn te krijgen. Dan gaat het om HDSR, Provincie, gemeente Montfoort, Landgoed Linschoten (Stichting Ribbius Pelletier), bewoners Noord- en Zuid-Linschoterzandweg, gemeente Oudewater. Met dank aan gedeputeerde Krol voor zijn inzet daarbij.

Aanpak: Via programmabureau Utrecht-West zal een projectmanager worden aangesteld die belanghebbenden naast elkaar gaat krijgen, zodat ze gezamenlijk probleem aanpakken. Daar moet voor een aantal belanghebbenden nog een plek in gezocht worden.

Daarmee verwacht de wethouder de patstelling te kunnen doorbreken. In dit project gaat het om meer dan alleen de beschoeiing. De wethouder wenst in dit project het gebied meer dan wateroevers en weg centraal te stellen. Een gewichtsontheffing voor vrachtwagens is mooi maar daar wordt die vrachtwagen niet lichter van, dus het verplaatsen van bedrijven zal ook een van de opties zijn. En er zal een begroting komen met meer partijen dan alleen Oudewater die bijdragen in de kosten, ook om evenwicht te krijgen tussen algemene en bijzondere belangen.

Het waterschap, de Provincie en de gemeente zitten nu al aan tafel, maar ook aanwonenden die samen met de al bestaande klankbordgroep intensief betrokken willen worden zijn zeer welkom. De wethouder roept hen op zich te melden, zodat partijen zich gezamenlijk hiervoor kunnen inzetten.

Wil je een langdurige oplossing bereiken dan zul je ook het water en de bomen ter discussie moeten stellen. Ook zal het baggerdispuut na 8 jaar van tafel moeten.

Nog dit jaar zal een beschoeiing geslagen worden, die model staat voor de rest. Zelfs daarvoor heeft de wethouder al toestemming van Provincie en waterschap nodig.

Samengevat, reconstructie Lange Linschoten:

- Een project vanuit gemeenschappelijk belang
- het gebied centraal stellen
- evenwicht aanbrengen tussen algemeen en bijzonder belang
- participatie bewoners, stichting landgoed, gemeente Montfoort organiseren
- bomen- en waterbeheer moderniseren
- baggerdispuut oplossen
- 50-100m beschoeiing plaatsen in 2017, die model staat voor de rest.

Te lang is dit project gezien als een zuiver civiel-technische uitdaging. De wethouder hoort graag of het forum met hem van mening is dat de voorgestelde aanpak zal helpen om uit de patstelling te komen.

Het forum complimenteert de wethouder met de heldere presentatie over dit complexe probleem.

Het lijkt de heer De Bruijn een goede aanpak; maar veel bewoners zitten op korte termijn nog steeds met problemen. Het is een gevaarlijke weg, vooral voor fietsers, want wie buiten het asfalt terecht komt gaat het water in. Wat te doen met plekken waar acuut iets aan gedaan moet worden?

Wethouder Duindam vindt het heel vervelend dat die gevaarlijke plekken er zijn. Het betekent dat er toegewerkt moet worden naar een definitieve beschoeiing, want er is veel grond nodig om een veilige berm te creëren. Ook een noodbeschoeiing heeft weinig toegevoegde waarde maar leidt wel tot enorme kosten. De hekjes met paaltjes suggereren veiligheid maar dat is niet het geval. Mensen moeten goed uitkijken, en er moeten z.s.m. structurele oplossingen gaan komen. Want bedenk: voor een noodbeschoeiing is eenzelfde budget nodig als voor de permanente beschoeiing.

De heer Broere vraagt of in de € 7,5mln is meegenomen dat die bomen weggaan of dat ze behouden blijven.

Wethouder Duindam antwoordt dat deze raming is gebaseerd op een uitgangspunt waarbij zoveel mogelijk bomen behouden blijven. Blijven ze niet behouden, dan scheelt dat € 2 miljoen.

De heer Broere vraagt de bewoners of zij de bomen € 2 miljoen waard vinden.

De heer Hoogenboom vraagt op welke termijn de bomen weg kunnen. Kan er morgen met zagen gestart worden?

Wethouder Duindam raadt dat af. De verordening is vastgesteld in onwetendheid van alle betrokkenen, de Provincie is glashelder in haar brief: er staat een verbijsterende straf op het ongemeld kappen van die bomen. De wethouder is nu in goed overleg met de Provincie om daar werk van te maken omdat evident is dat door die wilgen er niets aan de weg en de bermen kan veranderen.

De heer Hoogenboom stelt voor een termijn af te spreken om de inwoners te blijven inlichten over de stand van zaken.

Wethouder Duindam zal geen termijnen afgeven. Bewoners zijn daar te vaak bedrogen over uitgekomen. De wethouder wil ieder kwartaal met de klankbordgroep in gesprek blijven en wil een project opzetten met bewonersparticipatie. Mogelijk zullen er ook andere vormen van communicatie zijn in het project. Dat wordt meegenomen in de projectorganisatie.

De heer Van Winden constateert dat er geen geld is. Hij vraagt of er intussen over is gedacht om handhaving aan te scherpen voor het bestemmingsverkeer, om de druk op de dijk te doen afnemen, en of het mogelijk is een tijdelijk vaarverbod in te stellen.

Wethouder Duindam stelt dat niet de gemeente over handhaving gaat, maar de politie. Dat zal dan in de driehoek besproken moeten worden. Waarschijnlijk is de capaciteit van politie en BOA's niet toereikend om daar dagelijks op toe te zien.

Vaarverkeer: daar gaat het waterschap over.

De heer Knol constateert dat er nog steeds keuzes gemaakt moeten worden over alle dilemma's. Het gaat nu inderdaad om een algehele gebiedsvisie. Daar moeten nadere afspraken over gemaakt worden want: wat is nu echt belangrijk? Er is veel geld nodig dus goed om na te gaan wie moeten gaan meebetalen (en dus ook meebepalen). Eerste stap kan zijn het formuleren van een visie en helder maken waar die afhankelijk van is. Vraag aan de wethouder: wanneer kan de visie, met de keuzes, door de raad tegemoet gezien worden? Zodat dat de stip op de horizon wordt en niet het resultaat van de oplossing van alle losse vraagstukken.

Wethouder Duindam zegt dat hij niet heeft gezegd dat het geld er niet is, maar dat het geld nu niet is gereserveerd voor dit project.

Partijen aan tafel: probleem is dat ze nu al wel meebepalen, maar *niet* meebetalen. Bevoegdheden hebben tegenstrijdige zaken gezegd: het waterschap wil geen wilgen in de oevers, en de Provincie zegt dat ze behouden moeten worden. En Oudewater moet dat dan maar gaan oplossen.

Het is goed dat nu, na 3 maanden, een aantal zaken duidelijk is geworden en dat er sinds 2 weken eensgezindheid is met Provincie en waterschap. Met die projectaanpak wordt haast gemaakt, volgende week is het eerste gesprek met de projectleider. De wethouder vraagt ruimte om dat te doen. Want waar nu al gezamenlijk bepaald wordt, moet er ook gezamenlijk betaald gaan worden.

Publieke tribune

De heer G.J. Meijer, bewoner Lange Linschoten onderstreept dat een stuk van het gevaar ligt in het verkeer dat er niet thuishoort. Erg wrang om te horen dat de politie niet in staat is, desnoods steekproefsgewijs, op te treden. De kosten voor die inzet heb je er op één avond ruimschoots uit. Overigens helpt het wel dat er een rotonde wordt aangelegd op de Reinaldaweg: veel sluiptverkeer zal omwegen moeten gaan maken.

Ander punt: de wilgen die overhangen gaan vroeg of laat te water. Die mogen daar best mee geholpen worden. Vraag is of er verschil is in de berekeningen tussen het elimineren van toch al ten dode opgeschreven wilgen, en van de gezonde rechtopstaande.

Complimenten dat er over de waterlijn ook iets bereikt is, want die is al erg opgeschoven ten voordele van het HDSR en ten koste van de oplossingsruimte van de gemeente. Wordt die waterlijn nu vast gelegd volgens de keur van enige tijd geleden, of is die nog meer terug te brengen op de oorspronkelijke waterlijn?

Daarnaast verzoekt spreker de wethouder in de overwegingen mee te nemen de hoogte van het wegdek: de oprit naar de woning wordt steeds steiler en het waterschap heeft ooit gezegd dat er aanzienlijk meer op ligt dan noodzakelijk is voor de waterkering. Graag dat element meenemen.

Burgemeester Verhoeve gaat in op de handhaving. Hij laat weten dat er plm. eens per jaar wordt gehandhaafd op de ontheffingen bij de Lange Linschoten. Die frequentie kan wel iets verhoogd worden maar het blijft incidenteel. Plus dat veel mensen die daar wonen, en bedrijven, een ontheffing hebben. Er zal dus wel iets kunnen gebeuren maar niet heel veel. Aan de handhaving op sluiptverkeer kan wel iets verbeterd worden en de burgemeester zegt toe om daartoe afspraken te maken met de politie. **TOEZEGGING.**

Wethouder Duindam gaat in op de vraag over het verschil in kosten beschoeiing bij het hangende wilgen of staande: dat maakt enorm verschil. Hangende wilgen werden vroeger omgehaald, want het ging om de wilgentenen. De wethouder wil een convenant opstellen en wil dat daarin meenemen.

Terug naar de keur van enige tijd geleden: dat is die keur waarbij afkalvingen zijn toegevoegd aan het watervolume, heel nadelig, dus het is de inzet om terug te gaan naar een keur van enige tientallen jaren geleden.

Steile oprit: kan ook doordat het land is gezakt. Want dat gebeurt in deze polder. Het is een kip/ei-probleem: je kunt het wegdek pas verlagen als je die weg gaat reconstrueren; je kunt die weg pas reconstrueren als er een stabiel dijklichaam is met goed talud en berm en daarvoor moet je eerst een talud en berm aanleggen. De ingreep moet gebaseerd op het huidige wegdek en daarna kan bekeken worden in welke mate dat verlaagd kan worden. De hoogte is geen reden voor het waterschap om het te verbieden maar het is wel kostenverhogend.

De heer Beaujon merkt op dat veel navigatiesystemen de Lange Linschoten aangeven als verbindingsweg vanaf bijvoorbeeld de A12 naar Oudewater. Daar is winst te behalen.

Wethouder Duindam denkt dat het zeker van waarde kan zijn om daar contact over te leggen. **N.B.**

Forum

De heer De Bruijn komt terug op de eigendomsverhoudingen. De wethouder heeft het doemscenario geschetst, dat al die knotwilgen op particuliere grond staan; de ondergrond van het water de Linschoten is van Landgoed Linschoten. Het kadaster heeft de scheidingslijnen van het perceel van de heer De Bruijn ooit uitgezet op een halve meter vanuit de buitenrand van het asfalt, waardoor zijn bomen op het landgoed van de Lange Linschoten staan. Dat kan in veel situaties het geval zijn. Dat zou voor het kappen van bomen veel discussies met particulieren kunnen voorkomen.

Ten tweede: is er al actie ondernomen om die kadastrale grenzen tussen aanwonenden en Landgoed Linschoten goed in beeld te brengen? Want daar is waarschijnlijk ook wel winst te behalen.

Wethouder Duindam denkt dat er in ieder geval duidelijkheid kan komen, een kadastrale analyse van eigenaren, wegverdeling etc. Dat is een belangrijk onderdeel van het project en die duidelijkheid zal hij met de raad delen. **TOEZEGGING**

De heer Van Winden herinnert aan toezeggingen die aan bewoners zijn gedaan m.b.t. inlaten en steigers. Blijven deze toezeggingen in stand bij het verplaatsen van de waterlijn?

Wethouder Duindam was niet bij die bijeenkomst, er zijn ook geen notulen gemaakt. Maar er zijn toezeggingen gedaan die hij wil proberen vast te houden. Maar de wethouder garandeert niet dat alles wat daar gezegd is onverkort gehandhaafd blijft.

De heer Broere is toch benieuwd naar het antwoord van de bewoners op zijn vraag over de overhangende bomen. Vinden ze dat die bomen gekapt mogen worden?

De bewoners zijn duidelijk. Zagen maar! Alle overhangende bomen mogen weg!

De heer Broere stelt vast dat de wethouder in zijn beroep op de Provincie door de bewoners wordt gesteund.

De voorzitter rondt het onderwerp af en geeft de bewoners de gelegenheid de zaal te verlaten.

Terug naar het agendapunt Afvalinzameling

De heer De Bruijn stelt vast dat hij veel informatie heeft gekregen, informatie die ook weer vragen oproept. Een van die vragen gaat over de ondergrondse afvalcontainers. Het scoringspercentage van Oudewater is blijkbaar relatief laag en de heer De Bruijn vraagt zich af wat de rol van de ondergrondse afvalcontainers in de binnenstad daarbij is, omdat daar alle afval in gegooid kan worden aangezien ze vrij toegankelijk zijn. Bij de Noortsyde bijvoorbeeld.

De voorzitter denkt dat er nog voldoende tijd is om vragen beantwoord te krijgen, het onderwerp is nog niet voor de volgende raads cyclus geagendeerd.

De heer Van Wijngaarden vraagt wanneer het onderwerp dan wel naar de raad komt.

De heer Van Leeuwen gaat in op de vraag over de ondergrondse containers in de binnenstad. In een binnenstad kiezen mensen vaak voor het niet hebben van een GFT-container.

De ondergrondse containers hebben een negatieve impact op het scheidingspercentage, maar: iedere gemeente kampt dat probleem. Het betekent niet een specifieke achterstand voor Oudewater. Wel zijn de containers vrij toegankelijk, iedereen kan er afval in dumpen. Als het bewoners van Oudewater zijn maakt dat in principe niet veel uit maar wel als het bedrijven zijn, of bewoners van buiten Oudewater. Die stromen kun je inperken door een pas in te voeren.

De heer De Bruijn denkt dat veel mensen in de buitengebieden meer zouden kunnen composteren. Daar zou een stimulans op zijn plaats zijn. Dat scheelt afval in de groene container.

Wethouder Vermeij licht m.b.t. het vervolgproces toe dat er een tijdpad is geschetst voor het gescheiden inzamelen. Daarin is te zien dat er een moment is voor besluitvorming in de raad, in Q2 of Q3, m.b.t. het aanpassen van de afvalstoffenverordening, en vervolgens moet er een uitvoeringsbesluit in het college genomen worden. Maar hoe later dat besluit genomen wordt, hoe lastiger het wordt om het nog dit jaar te kunnen invoeren. En dat is wel de ambitie.

De heer Van Wijngaarden stelt vast dat optie 4 de meeste plusjes opleverde maar dat de voorkeur toch uitging naar optie 3. Hij vraagt zich af waarom.

De heer Van Leeuwen zegt dat de score gelijk was maar dat bij optie 3 de burgers geen extra minicontainer hoeven te hebben en dat zakkeninzameling makkelijker te implementeren is, waardoor je snel van start kan gaan.

De heer Van Wijngaarden wijst erop dat die zakken kunnen wegwaaien. Bovendien worden de zakken neergelegd bij winkeliers maar niet iedereen in de buitengebieden doet zijn boodschappen in Oudewater, bij die winkeliers.

De heer Van Leeuwen zegt dat dat op te lossen is door ze op te sturen. Maar over het algemeen is het makkelijk mee te nemen.

Wegwaaien is inderdaad een issue. Je kunt de zakken ook aan haken laten hangen maar toch kiest men in veel gemeenten in Nederland ervoor om dat niet te doen, omdat er anders door de week heen steeds zakken worden opgehangen. Over het algemeen valt het mee met het wegwaaien, en werkt het goed, zoals in Woerden.

De heer Broere vertelt dat de zakken in Veenendaal aan lantarenpalen worden gehangen om wegwaaien te voorkomen.

Vraag: de heer Van Leeuwen stelt voor om in 2022 naar die 30 kg restafval te gaan, en in het potentieel sprak hij over een percentage van 59 kg. Is dat het percentage dat nu relevant is? Is minder aanbieden meegenomen om van die 59 naar 30 te komen?

De heer Van Leeuwen antwoordt dat dat inderdaad het percentage is dat nu in het restafval zit. In die 30 kg zit de vooruitgang, doordat meer stoffen recyclebaar worden zoals bijv. luiers, en de verwachting is dat dat soort stromen ook in nabije toekomst recyclebaar worden dus die 59 kg zal dan ook afnemen. Die ambitie van 30 houdt dus rekening met vooruitgang op dat gebied, en er is dus meer nodig dan een ander aanbodgedrag. Als iedereen perfect scheidt zou je nu op 59 kg restafval uit kunnen komen, de hoeveelheid restafval die nog overblijft, en er is technologische vooruitgang nodig om naar die 30 te komen.

De heer Broere heeft ook een vraag over frequentieverlaging en DIFTAR. Hij vraagt welke keuzes andere gemeenten maken.

De heer Van Leeuwen antwoordt dat DIFTAR veel wordt toegepast, het is een beleidsvorm waarmee de beste resultaten worden gerealiseerd. Daarom kiezen steeds meer gemeentes voor DIFTAR.

Percentages noemen is lastig, DIFTAR gebeurt misschien in 30% van de gemeentes. Voor frequentieverlaging kiezen tientallen gemeenten.

De heer Broere vraagt naar de kosten van beide methoden als het gaat over de implementatie.

De heer Van Leeuwen antwoordt dat DIFTAR beduidend duurder is: voor de toepassing daarvan moeten de ondergrondse containers elektronisch worden afgesloten en moeten ook de minicontainers van een chip voorzien worden, met software daarachter. Het zit dus vnl. in de kosten van die chip en wat daarachter hangt aan software.

De heer Broere zegt dat gemeenten als Veenendaal kiezen voor de optie: het aantal keren dat een inwoner de container aanbiedt. De chip leest het dan uit en de inwoner betaalt per aangeboden container. Ook dat helpt om de frequentie te verlagen. Een simpele techniek.

De heer Van Leeuwen bevestigt dat. Het is inderdaad een simpele techniek, waardoor een gedifferentieerd tarief ontstaat.

De heer Broere vraagt naar de meerprijs tussen optie 4 en de chip voor frequentie.

De heer Van Leeuwen schat in dat het gaat om € 30.000 per jaar (grosfweg) voor het runnen van het softwaresysteem, nog los van de lezer die op de auto nodig is dus er is ook nog wat nodig aan de inzamelkant.

De heer Hoogenboom heeft gehoord dat scheiden op het inzamelstation net zo efficiënt en goedkoop is als bij huis.

Dat betreft nascheiding, aldus de heer Van Leeuwen. Daarbij is het niet zo dat alle grondstoffen worden gescheiden. Papier, textiel en GFT zullen toch aan huis (aan de bron) gescheiden moeten worden aangeboden. Bij nascheiding worden alleen plastic, metaal en verpakkingen uit het afval gescheiden. Dus het is geen alomvattende oplossing. Qua kosten is het interessant om het restafval wat er nog is na te laten scheiden en die grondstoffen eruit te halen. De grondstoffen die eruitgehaald worden wegen op tegen de kosten van het nascheiden. Maar je kunt niet stoppen met scheiden aan de bron om te gaan nascheiden, want die techniek laat dat niet toe.

De heer Van Winden vraagt of er nog meer mogelijkheden zijn onderzocht om het afval terug te brengen, bijv. mensen stimuleren om te composteren in een composthoop zoals de heer De Bruijn al noemde. Ten tweede: in 2020 moet Oudewater naar 100. Is dat reëel?

De heer Van Leeuwen gaat eerst in op vraag 1. Communicatie is erg belangrijk. Ook aan de voorkant, dus wat je in huis haalt aan verpakkingen. Dat wordt in dit geval ook meegenomen. Belangrijk om te zeggen dat hier gekozen is voor een methodiek: momenteel wordt er in Oudewater alleen plastic ingezameld, en het werkt makkelijk en snel om dat uit te breiden met metaal en drankkartons.

Dat was het vertrekpunt. Vervolgens hoef je, als mensen PMD gescheiden aanbieden, niet meer zo vaak met de restafvalcontainer langs te komen. Dat is een logische flow. Dat vooropgesteld, maar in principe zijn alle methodieken onderzocht; zie het overzicht. Zo kom je uiteindelijk terecht bij frequentiereductie.

Tweede vraag: de heer Van Leeuwen verwacht niet dat met de maatregelen zoals die er nu liggen, die 100 kg gehaald kan worden. Het *kan* wel, maar met deze set maatregelen is dat elders nog niet gebeurd. Maar het is een eerste stap in de goede richting. De ontwikkelingen op afvalgebied worden voortdurend gevolgd, om te zien wat een eventuele volgende stap kan zijn.

De heer Van Winden stelt vast dat er in het actieplan een hoofdstuk Communicatie komt.

Een heel belangrijk hoofdstuk, beaamt de heer Van Leeuwen. Ook m.b.t. preventie. Communicatie hoort meteen bij de eerste acties.

De heer Knol komt terug op DIFTAR. Dat blijkt in de praktijk toch lastig. Zijn er inmiddels geen nieuwere vondsten om mensen te belonen voor goed gedrag?

De heer Van Leeuwen vertelt dat Woerden op 1 januari is gestart met een vorm van DIFTAR, waarbij burgers geld terugkrijgen aan het eind van het jaar. Dat is ook een beloningsvorm. Er is ook een gemeente in het noordoosten met een dergelijke vorm, maar wat dat betreft is Woerden uniek. De scheidingsresultaten komen inmiddels binnen, en in aanloop naar de implementatie zie je al dat mensen er veel bewuster mee omgaan.

De heer Knol vraagt of Oudewater dan niet op Woerden kan meeliften, of althans, dezelfde systematiek kan gebruiken.

De heer Van Leeuwen antwoordt dat dat mogelijk is mits de infrastructuur optimaal is. Mogelijk zijn daar tussenstappen voor nodig.

De heer Wildeman heeft nog een vraag over de cijfers: is dat alleen het afval dat is aangeboden door de burgers, of is daar ook in meegenomen het afval dat wordt aangeboden op het stadserf?

De heer Van Leeuwen antwoordt dat het beide is. Onder het kopje Overig zitten gescheiden afvalstromen bij de milieustraat. Het zit er dus allemaal in. Het enige wat er niet in zit is bedrijfsafval.

De heer Wildeman vraagt naar het percentage dat gebruik maakt van klike's en van ondergrondse containers; want met dit systeem zal het waarschijnlijk veel lastiger zijn om het systeem van die ondergrondse containers te beïnvloeden (zelfs met een pas).

De heer Van Leeuwen beaamt dat. Het is inderdaad lastig te beïnvloeden, omdat een prikkel ontbreekt bij die ondergrondse containers. Maar dat is een redelijk klein aandeel. Het gaat waarschijnlijk om een paar honderd bewoners die in een ondergrondse containers storten.

De heer Wildeman vraagt naar het pasjessysteem: wordt daarmee alleen toegankelijkheid geregistreerd of wordt ook het aantal zakken, frequentie etc. geregistreerd?

De heer Van Leeuwen antwoordt dat daarmee het aantal klep-openingen per pas geregistreerd wordt.

De heer Wildeman denkt dat daar een vorm van DIFTAR aan gehangen kan worden. Er zou dan al een proef gestart kunnen worden met de ondergrondse containers.

De heer Van Leeuwen zegt dat dat inderdaad mogelijk is maar dat het ingewikkeld is omdat je dan met twee parallelsystemen draait (qua registratie). En hij vermoedt dat de kosten van zo'n proef identiek zijn aan het gemeentebreed inrichten, want je moet je systemen er sowieso op inrichten.

De heer Wildeman heeft nog een vraag over gedragsbeïnvloeding. Dat bereik je niet door het aanpassen van systemen. Hij hoopt dat de wethouder het belang van flankerend beleid zal onderschrijven, zodat er resultaten bereikt kunnen worden.

Volgens de heer Van Leeuwen is het beide. Er zijn mensen die zich niet laten beïnvloeden door welke prikkel dan ook, maar een systeemverandering zet mensen altijd aan het denken over de inhoud van de restafval-container. Zonder communicatie en motivatie werkt het niet maar het is wel een bewustwordingsproces. Het is een wisselwerking: enerzijds faciliteer je afvalscheiding, in combinatie met communicatie en motivatie, en daarnaast ga je minder vaak met de restafvalcontainer langs.

De heer De Bruijn stelt vast dat er redelijk lang is stilgestaan bij DIFTAR. In 2009 was er een initiatiefvoorstel van de PvdA voor DIFTAR maar mede door het CDA is het in Oudewater toen niet ingevoerd. Maar inmiddels zijn er heel wat jaren verstreken, en spreker zou graag horen hoe de ervaringen in Woerden zijn.

De heer Van Leeuwen vertelt dat in Woerden al PMD werd ingezameld. Er stond dus al een kant-en-klare infrastructuur, en daar is een financiële prikkel aan gehangen.

De heer De Bruijn vraagt zich af wat de mogelijkheden voor Oudewater zijn. Want DIFTAR is nu anders dan 8 jaar geleden. Het is jammer als het helemaal buiten beeld is. Misschien wil de wethouder eens met deskundigen in Woerden aan tafel om de ervaringen te bespreken.

Wethouder Vermeij zegt dat hij goede ervaringen heeft gehoord in Wijk bij Duurstede, waar ze met gescheiden inzamelen van PMD vrij snel goede resultaten hebben bereikt. Er zijn meer vormen mogelijk en de wethouder denkt dat het voorstel dat nu is voorgelegd een opstap is in de richting van DIFTAR. Tweede stap is om na te gaan wat DIFTAR kan gaan betekenen. Deze presentatie wordt heel vroeg in het proces gehouden, bewust, om concrete stappen te zetten. Maar prima om de DIFTAR naast dit systeem te zetten, dan kan de totale afweging gemaakt worden. **TOEZEGGING**

De heer Broere mist de prikkel. Hij vraagt de wethouder niet alleen Woerden als voorbeeld nemen maar ook Veenendaal.

De wethouder neemt dat mee in de verdere ontwikkeling. **TOEZEGGING**

De heer Wildeman heeft tot slot nog een verhelderende vraag. Wordt het PMD-afval ook aan huis opgehaald of blijft het in de ondergrondse containers?

De heer Van Leeuwen antwoordt bevestigend. Een voordeel van het inzamelen met zakken is dat het overal mogelijk is, ook in de binnenstad. Ook verzamelcontainers bij winkelcentra zullen dan worden ingezet voor PMD.

De heer Knol zou graag horen wat compostcontainers kosten.

De voorzitter stelt vast dat het forum in herhaling valt. Hij rondt de discussie af met dank aan de heer Van Leeuwen voor de beantwoording van de vele vragen.

7. Ter inzage liggende stukken en mededelingen

RIB Verouderde bestemmingsplannen

De heer De Bruijn constateert dat heel veel bouwactiviteiten klaarblijkelijk zonder leges gedaan kunnen worden doordat de bestemmingsplannen niet tijdig geactualiseerd zijn. Welke inkomstenderving heeft dat voor de gemeente tot gevolg?

Wethouder Duindam antwoordt dat de gemeente 10 jaar heeft kunnen zien aankomen wanneer bestemmingsplannen verlopen. Het is moeilijk in te schatten hoeveel gemiste inkomsten het betekent want dat hangt af van bouwplannen waar burgers mee komen; maar de geschatte inkomsten van leges was € .80.000 dus dat zal een gedeelte daarvan zijn (tussen 0 en 100 %).

De heer De Bruijn vraagt zich af aan wie dat te wijten is.

Dat lijkt de wethouder nu weinig relevant. Er is in ieder geval extra capaciteit ingevlogen om de termijn waarin die bestemmingsplannen volgens de WRO niet meer mogen leiden tot leges, zo kort mogelijk te houden.

8. Gelegenheid tot het stellen van vragen aan de portefeuillehouders

(Enkele vragen komen uit het Forum Samenleving, zoals afgesproken)

Stage bij Stadsteam, de heer Wildeman

De heer Wildeman heeft begrepen dat samenwerking bij het Stadsteam goed gaat met uitzondering van SAFE en Ferm Werk. Graag commentaar van de wethouder daarop.

Wethouder Duindam is hiervan op de hoogte. Er wordt onderzoek gedaan samen met Woerden, want daar spelen dezelfde problemen, om te zien hoe de samenwerking verbeterd moet worden. Zodra de wethouder dat weet kan hij daar verslag van doen. **TOEZEGGING**

Er kunnen geen andere partijen dan SAFE ingeschakeld worden, vanwege een aanbesteding voor de hele provincie Utrecht, met bureau Jeugdzorg Utrecht en Veilig Thuis, die loopt tot en met 2017 en daarna verlengd moet worden. Als uit het onderzoek de conclusie wordt gedaan dat de samenwerking met SAFE niet tot verbetering leidt kunnen er in die aanbesteding ook andere partijen uitgenodigd worden; maar er zijn niet zo veel in Nederland, want er zijn niet zoveel gecertificeerden op dit vlak (alleen Leger des Heils naast bureau Jeugdzorg).

Wat betreft Ferm Werk: volgens de wethouder loopt de samenwerking met Ferm Werk juist voorbeeldig en worden daar goede resultaten bereikt.

Beleidsregels WMO Jeugdzorg 2016, de heer Wildeman

Deze beleidsregels moeten nog worden vastgesteld. De heer Wildeman vraagt naar de stand van zaken. De wethouder Duindam antwoordt dat het niet zozeer gaat om de beleidsregels als wel om de uitvoeringsregels voor de werkvloer. Dat is niet echt spannend maar er moet wel duidelijkheid komen voor het team, om voor cliënten de juiste besluiten te kunnen nemen. Daar wordt nu aan gewerkt. Het is een collegezaak en het college zit daar bovenop.

Onafhankelijke cliëntondersteuning, de heer Wildeman

De heer Wildeman vraagt of hier al schot in is.

Wethouder Duindam herinnert eraan dat in de volledige collegeperiode hier niet voor gekozen is maar dat dit college er wel voor kiest. Die onafhankelijke cliëntondersteuning wordt nu ingericht.

Stageplek om sociaal te activeren, de heer Wildeman

De heer Wildeman stelt vast dat er voor deze stage breder gekeken zou worden dan alleen in Oudewater, bijv. bij schoolverlaters die nog niet bij Ferm Werk terechtgekomen zijn.

Wethouder Duindam vertelt dat er in Oudewater 9 NUG-ers zijn: Niet-Uitkeringsgerechtigde-Jongeren. Dat zijn jongeren die geen startkwalificatie hebben, geen baan en geen opleiding. Die zijn in beeld en de wethouder wil met hen – in samenwerking met Bureau Leerplicht – om de tafel gaan om te bespreken wat zij nodig hebben om wél sociaal actief te worden. Vervolgens wordt er gedaan wat nodig is.

De vraag van De Onafhankelijken die eerder was aangekondigd, wordt bij nader inzien niet gesteld maar op een andere plek besproken.

Twee vragen over sociale huurwoningen, de heer De Bruijn

De heer De Bruijn heeft een vraag over de woningbouwprojecten Kardeel en Wijngaardstraat.

Ten eerste vraagt hij naar de stand van zaken m.b.t. de motie van juli 2016 inzake Kardeel, het bouwen van sociale huurwoningen daar; en ten tweede v.w.b. woningbouw Wijngaardstraat: op de politieke agenda staat dat er pas in Q4 2017 meer duidelijkheid komt over de plannen daar. Wat betekent dat voor de woningbouwvereniging: kunnen zij verder, of moeten ze wachten op een Structuurvisie voor het hele gebied? Zie ook de IJsselbode van vandaag, waarin de indruk werd gewekt dat er al een Structuurvisie zou zijn.

Wethouder Vermeij beantwoordt de vraag over locatie Kardeel en de motie van juli: inhoudelijk is inmiddels duidelijk wat verschillende partijen kunnen betekenen. Het betekent echter ook een financiële impact, en het is de bedoeling die integraal mee te nemen bij de voorbereiding van de voorjaarsnota.

Wethouder Duindam gaat in op Wijngaardstraat, een RO-vraagstuk: er ligt inmiddels een beeldkwaliteitsplan bij MooiSticht. Dat wordt op 14 februari in de grote commissie behandeld. Het plan is toegestuurd aan de WBVO. Er wordt ingezet op de coördinatie-regeling, waarbij bouwplan en bestemmingsplan gelijk op lopen zodat bezwaarmakers slechts één rechtsgang kunnen maken naar de Raad van State. Het is op Q4 ingezet maar waarschijnlijk is dat te optimistisch nu veel bewoners de volledige rechtsgang gaan aflopen om bezwaar en beroep in te stellen.

De heer De Bruijn vraagt n.a.v. Kardeel of de woningbouwvereniging daar gaat ontwikkelen, of een derde partij.

Wethouder Vermeij antwoordt dat dat afhangt van de afweging die gemaakt gaat worden, tussen o.a. het volkshuisvestelijke en het financiële aspect. Dat hangt met elkaar samen. Eind maart op z'n laatst is er duidelijkheid. **TOEZEGGING**

De heer De Bruijn is m.b.t. de Wijngaardstraat verrast dat er een beeldkwaliteitsplan ligt bij MooiSticht. De raad is er daar niet in gekend. Hij gaat ervan uit dat het ook de St. Jansstraat betreft. De heer De Bruijn is erg benieuwd naar het beeldkwaliteitsplan en verwacht dat dat aan de raad wordt voorgelegd ter vaststelling.

Wethouder Duindam antwoordt dat het zo niet werkt. Het ligt bij MooiSticht; zodra hun mening bekend is wordt het verwerkt in een postzegelbestemmingsplan, en dat komt naar de raad.

TOEZEGGING

Volgens de heer De Bruijn is voorheen in dergelijke gevallen anders gehandeld in de gemeente Oudewater. Maar wellicht zijn dat nieuwe regels.

Sluiting, 23.18 uur

Gewijzigd/ongewijzigd vastgesteld in de openbare vergadering van 7 maart 2017,

A. van der Lugt,

R.A. van den Hoogen

griffier

voorzitter